

Noty o autorkach i autorach

Agnieszka Bagińska

Absolwentka Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego, kustoszka w Muzeum Narodowym w Warszawie, nauczycielka akademicka. Specjalizuje się w polskim i europejskim malarstwie XIX wieku. Współautorka wystaw: *Józef Brandt 1841–1915* (2018), *Artystka. Anna Bilińska 1854–1893* (2021) i *Przesilenie. Malarstwo Północy 1880–1910* (2022/2023), realizowanych w Muzeum Narodowym w Warszawie oraz *Stille Rebellen. Polnischer Symbolismus um 1900* (2022) w Kunsthalle w Monachium. Autorka książek, katalogów i artykułów na temat polskiego malarstwa, emancypacji kobiet w sztukach pięknych i miejsc tworzenia w XIX wieku (w tym powstałej na podstawie doktoratu obronionego na Uniwersytecie Warszawskim pod opieką prof. Andrzeja Pieńkosa monografii *Pracownia artysty w polskiej sztuce i kulturze drugiej połowy XIX i początku XX wieku*, Warszawa 2015).

Piotr P. Czyż

Absolwent Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego, od 1996 roku pracuje w Gabinetie Rycin i Rysunków Muzeum Narodowego w Warszawie. Przedmiotem jego zainteresowań jest kolekcjonerstwo grafiki, ekslibrisów oraz matryc graficznych, a także grafika autorska końca XIX i pierwszych dwóch dekad XX wieku. Autor artykułów i współautor wystaw poświęconych kolekcjonerom, propagatorom sztuk graficznych i artystom, m.in. Dominikowi Witke-Jeżewskiemu, Leopoldowi Méyetowi, Hieronimowi Wilderowi, Leonowi Wyczółkowskiemu i Ignacemu Łopieńskiemu. Doktorat pod kierunkiem

prof. Andrzeja Pieńkosa, obroniony na Uniwersytecie Warszawskim w 2022 roku, poświęcił kulturze graficznej Warszawy w pierwszych dwóch dekadach XX wieku.

Julia Harasimowicz

Absolwentka Instytutu Historii Sztuki oraz Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Warszawskiego. Przygotowuje rozprawę doktorską, pod opieką prof. Andrzeja Pieńkosa, na temat dyskursu wokół dziecięcej twórczości w polskich i europejskich kręgach artystycznych w pierwszych dekadach XX wieku. Jest kierowniczką grantu Preludium Narodowego Centrum Nauki, stypendystką Fundacji Lanckorońskich oraz laureatką Junior Researcher Award Fundacji Fulbrighta na City University of New York w roku akademickim 2023/2024. Kuratorowała i współkuratorowała liczne wystawy polskie i międzynarodowe, pracuje jako kuratorka w Dziale Rezydencji Artystycznych w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie.

Maciej Jarzewicz

Studiował historię sztuki i filozofię na uniwersytetach w Poznaniu, Krakowie i Hamburgu. Doktorat napisany pod kierunkiem prof. Andrzeja Pieńkosa i obroniony w 2012 roku na Uniwersytecie Warszawskim, opublikowany został pt. *Sztuka i wizualizacja naukowa. Ilustracje do „Fragmentów Fizjonomicznych” Johanna Caspara Lavatera* (Warszawa 2013). Autor artykułów z historii sztuki i kultury wizualnej XVIII–XX wieku. W latach 2008–2013 pracował w Gabinecie Rycin Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie, w 2013–2021 w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk, w 2014–2015 prowadził zajęcia z historii sztuki na Uniwersytecie w Moguncji, w latach 2008–2020 w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego. Od 2021 roku pracuje jako programista.

Dorota Kownacka-Rogulska

Absolwentka historii sztuki oraz lingwistyki stosowanej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, studiowała także na Uniwersytecie Humboldtów oraz Wolnym Uniwersytecie w Berlinie. Adiunkt w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk, pracuje w redakcji „Biuletynu Historii Sztuki”. Autorka książki *Rainera Marii Rilkego teksty o sztuce* (Warszawa 2016), której podstawę stanowiła dysertacja doktorska obroniona pod kierunkiem prof. Andrzeja Pieńkosa. Publikowała w „Kontekstach”, „Roczniku Historii Sztuki”, „Icon”, w rogalinśkich „Studiach z Teorii i Historii Badań nad Sztuką”. Interesuje się wybitnymi literatami, którzy intuicyjnie dążą do wypracowania zindywidualizowanego języka mówienia o sztuce, pozbawionego metodologicznych ograniczeń, lecz osadzonego w konieczności twórczej (m.in. Hugo von Hofmannsthal, Ralph Waldo Emerson, Kuno Raeber), a także artystami piszącymi, wpływającymi

słowem na artystyczną autokreację (jak James McNeill Whistler, Paul Klee czy Anselm Feuerbach).

Jan Maciej Nowicki

Absolwent Instytutu Historii Sztuki (2017) oraz Centrum Europejskiego Uniwersytetu Warszawskiego (lic. 2014). Od 2017 roku doktorant na Wydziale Nauk o Kulturze i Sztuce (dawny Wydział Historyczny) Uniwersytetu Warszawskiego, w 2023 roku obronił tam rozprawę doktorską pt. „Paradoksy ‘wiejskich katedr’. Neogotycka architektura sakralna na prowincji Królestwa Polskiego w latach 1886–1915”. Od 2022 roku zatrudniony jako specjalista w Pracowni Katalogu Zabytków Sztuki w Polsce Instytutu Sztuki Polskiej Akademii Nauk. W swoich badaniach i publikacjach podejmuje tematykę recepcji architektury średniowiecznej w epokach późniejszych, sztuki i kultury XIX i początku XX wieku, architektury gotyckiej, historii mediewistyki jako dyscypliny naukowej, historii konserwacji architektury dawnej czy zabytków Mazowsza.

Andrzej Pieńkos

Profesor w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie pracuje od 1987 roku. Autor prac naukowych i popularyzatorskich dotyczących sztuki i kultury europejskiej XVIII–XX wieku, jego ostatnie książki to: *Tracona moc obrazu czyli epizody nowoczesnego realizmu* (Warszawa 2012), *The House of Art. Modern Residences of Artists as the Subject and Space of Creation* (Frankfurt am Main–Bern–Warsaw 2016), *Rewolucja plenerowa XVIII wieku? Relacje z narodzin pejzażu nowoczesnego* (Warszawa 2021), *Odważył się namalować głos. O odwiecznej albo tylko nowoczesnej analogii* (Warszawa 2024). Osobną dziedzinę aktywności stanowi gromadzenie materiału na temat polskiego dziedzictwa artystycznego za granicą (współtwórca bazy danych z tego zakresu). Inicjator i współredaktor serii wydawniczej *Dzieje Myśli o Sztuce*. Biblioteka Klasyków. Współtwórca Mazowieckiej Akademii Dziedzictwa oraz serii wydawniczej *Poza Warszawą*.

Kamilla Pijanowska-Badysiak

Absolwentka Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego, kustoszka dyplomowana w Gabinetie Rycin i Rysunków Muzeum Narodowego w Warszawie. Zajmuje się przede wszystkim problematyką reprodukcji dzieł sztuki, dziewiętnastowieczną ilustracją prasową i historią drzeworytu sztorcowego. Zakres jej badań obejmuje również kolekcjonerstwo grafiki oraz polsko-francuskie relacje artystyczne w XIX wieku. Współpracowała przy wystawach w Muzeum Narodowym w Warszawie, m.in.: *Miłośnicy grafiki i ich kolekcje w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie* (2006), *Aleksander Gierymski*

(1850–1901) (2014), *Mistrzowie pastelu. Od Marteau do Witkacego. Kolekcja Muzeum Narodowego w Warszawie* (2015). Jest autorką koncepcji książki, katalogu dzieł i eseju w publikacji *Chopin i jego malarz: Teofil Kwiatkowski (1809–1891). Malarstwo i rysunek ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie i Biblioteki Polskiej w Paryżu / Chopin et son peintre: Teofil Kwiatkowski (1809–1891). Peintures et dessins dans les collections du Musée national de Varsovie et de la Bibliothèque Polonaise de Paris* (Warszawa 2010), a także współautorką książki *Powstanie styczniowe w europejskiej ilustracji prasowej. Grafika z kolekcji Krzysztofa Kura* (Warszawa 2014; z Anną Grochałą i Ewą Milicer).